

Komputlingvosciencia kaj logika analizado de matematikaj tekstoj

Marcos Cramer

Universitato de Bonn
cramer@math.uni-bonn.de
<http://www.naproche.net>

20-a de Novembro 2010

Enhavo

- 1 **La matematika faklingvo**
- 2 La projekto Naproche
- 3 Apartaj problemoj
- 4 Rezultoj kaj konkludo

La matematika faklingvo

- Per la esprimo **matematika faklingvo** ni celas la lingvaĵon de universitat-nivelaj matematikaj lernolibroj kaj de publikigaĵoj en matematikaj fakrevuoj.
- Per **matematikaj tekstoj** ni celas ajnajn tekstojn skribitajn en la matematika faklingvo.
- Unuavide matematikaj tekstoj impresas pro la multeco de formuloj aperantaj en ili.
- Tamen estas ankaŭ multaj naturlingvaj elementoj en matematikaj tekstoj, kiuj obeas la kutimajn gramatikajn regulojn de la lingvo de la teksto.

Ekzemplo de matematika teksto

Matthias, Ulrich: Fundamentoj de lineara algebro, 1995, paĝo 19.

4.4 Interŝanĝo de bazaj vektoroj

Teoremo 4.4.1 *Estu w_1, \dots, w_s lineare sendependaj vektoroj el vektorspaco V kun bazo $\{v_1, \dots, v_n\}$. Tiam ni povas elekti el la vektoroj v_1, \dots, v_n vektorojn v'_1, \dots, v'_m tiel, ke ankaŭ $\{w_1, \dots, w_s, v'_1, \dots, v'_m\}$ estas bazo de V .*

Pruvo. Konsideru ĉiujn subarojn de $M = \{w_1, \dots, w_s, v_1, \dots, v_n\}$, kiuj entenas $M_1 = \{w_1, \dots, w_s\}$ kaj estas generantaroj de V . Almenaŭ M mem havas tiujn ĉi ecojn. Elektu tian subaron kun minimuma nombro de vektoroj: $M_2 = \{w_1, \dots, w_s, v'_1, \dots, v'_m\}$. Ni nun montras per nereкта pruvo, ke M_2 estas lineare sendependa, kio pravas la teoremon. Se M_2 estus lineare dependa, ni havus $\lambda_1, \dots, \lambda_s, \mu_1, \dots, \mu_m \in K$, kiuj ne ĉiuj estas nuloj, tiel ke

$$\lambda_1 w_1 + \dots + \lambda_s w_s + \mu_1 v'_1 + \dots + \mu_m v'_m = 0$$

Nun ekzistas iu $i \in \{1, \dots, m\}$ kun $\mu_i \neq 0$, ĉar alikaze $\{w_1, \dots, w_s\}$ estus lineare dependa. Tio signifas, ke ne nur $\mu_i v'_i \in \text{Lin}\{w_1, \dots, w_s, v'_1, \dots, v'_{i-1}, v'_{i+1}, \dots, v'_m\}$, sed eĉ $v'_i \in \text{Lin}\{w_1, \dots, w_s, v'_1, \dots, v'_{i-1}, v'_{i+1}, \dots, v'_m\}$. Tio estas kontraŭdiro al la minimumeco de M_2 , ĉar ankaŭ $M_2 \setminus \{v'_i\}$ havas la deziratajn ecojn. \square

Matematika kaj metamatematika enhavo

Oni povas distingi du specojn de enhavo en matematika teksto:

- La **matematika enhavo**, kiu temas pri la matematikaj objektoj (nombroj, funkcioj, vektoroj, aroj, korpoj, grupoj, topologiaj spacoj ktp) kaj iliaj matematikaj ecoj kaj rilatoj (esti para/nepara, esti derivaĵo de, esti subaro de, ktp).
- La **metamatematika enhavo**, ekzemple informojn pri tio, por kio utilas iu difino aŭ teoremo, informojn pri tio, kiu unuafoje pruvis iun teoremon, kaj klarigojn pri tio, kial iu pruvmetodo estas uzata aŭ ne uzata en certa situacio.

Por la resto de ĉi tiu prezento nin interesas nur la matematika enhavo de matematikaj tekstoj.

Strukturaj ecoj de matematikaj tekstoj

- Matematikaj tekstoj kutime estas dividitaj en certajn partojn, kiuj strukturigas la tekston:
 - Aksiomoj
 - Difinoj
 - Teoremoj
 - Helpasertoj (lemoj)
 - Pruvoj
- Ofte – precipe en pli altnivelaj tekstoj – la aksiomoj kaj difinoj bezonataj por la pruvoj estas parte ellasataj, ĉar ili apartenas al la fona scio de la koncerna subfako de la matematiko.
- Por la logika analizado de matematikaj tekstoj nin tamen interesas ĉefe tekstoj, kiuj estas logike fermitaj en si mem, do kies pruvoj dependas nur de aksiomoj kaj difinoj prezentitaj en la teksto mem.

Specialaj ecoj de matematikaj tekstoj

- Matematikaj tekstoj kombinas naturlingvajn esprimojn kun matematikaj simboloj kaj formuloj.
- Oni evitas malfacile interpreteblajn plursencajn frazojn.
- Matematikaj simboloj povas esti uzataj por eviti plursencecon, ekzemple pere de variantoj (x , y , z kaj simile) anstataŭ anaforaj pronomoj (“ĝi”, “tio” kaj simile).
- Oni povas enkonduki iun supozon, kaj pli poste en la teksto retiri tiun supozon.

Ekzemplo de supozo

Ekzemplo

$\{u_1, \dots, u_m, w_{r+1}, \dots, w_n\}$ estas lineare sendependa:

Ni supozu, ke ekzistas $\lambda_1, \dots, \lambda_m, \mu_{r+1}, \dots, \mu_n \in K$ tiel ke

$$\lambda_1 u_1 + \dots + \lambda_m u_m + \mu_{r+1} w_{r+1} + \dots + \mu_n w_n = 0$$

Tiam $v := \lambda_1 u_1 + \dots + \lambda_m u_m = -\mu_{r+1} w_{r+1} - \dots - \mu_n w_n$. Sekve $v \in U \cap W$. Nun $v \in \text{Lin}\{v_1, \dots, v_r\}$ kaj $v \in \text{Lin}\{w_{r+1}, \dots, w_n\}$.

Ĉar $\{v_1, \dots, v_r, w_{r+1}, \dots, w_n\}$ estas lineare sendependa, ni konkludas ke $v = 0$. Ĉar $\{u_1, \dots, u_m\}$ kaj $\{w_{r+1}, \dots, w_n\}$ estas lineare sendependaj aroj (la lasta pro Rimarko 4.3.3), ni ricevas $\lambda_1 = \dots = \lambda_m = \mu_{r+1} = \dots = \mu_n = 0$. □

Specialaj ecoj de matematikaj tekstoj

- Matematikaj tekstoj estas tre strukturitaj:
 - Je malloka nivelo, ili estas dividitaj en tekstoblokojn, ekzemple en aksiomojn, difinojn, teoremojn kaj pruvojn.
 - Ene de pruvo, supozoj povas esti ingitaj en aliaj supozoj, tiel ke la validec-regionoj de la supozoj difinas hierarĥian pruvo-strukturon.
- Difinoj aldonas novajn simbolojn kaj esprimojn al la vortaro kaj fiksas iliajn signifojn.
- En pruvo, ĉiu aserto devas logike sekvi el aksiomoj, difinoj kaj antaŭe pruvitaj asertoj.
- La paŝoj de pruvo estas ofte pravigitaj per resendo al rezultoj el aliaj tekstoj aŭ el pli fruaj partoj de la sama teksto.

Formala kaj duonformala matematiko

- Ene de la matematiko, ekzistas la subfako **formala matematiko**, kiu okupiĝas pri formalaj pruvoj skribitaj en formalaj lingvoj.
- **Formalaj lingvoj** kutime konsistas nur el formuloj, kaj tute evitas plursencecon.
- En **formala pruvo**, ĉiu paŝo de la pruvo devas sekvi el la antaŭaj paŝoj per klare difinitaj sintaksaj reguloj, tiel ke oni povas aŭtomate kontroli, ĉu iu formala pruvo estas senerara aŭ ne.
- Kutime matematikistoj ne prezentas siajn pruvojn en ĉi tia formala maniero, sed duonformale per la matematika faklingvo prezentita antaŭe.

Kialoj por la prefero al duonformaleco

Jen la kialoj por la prefero de kutimaj matematikistoj al duonformalaj pruvoj:

- Teksto en formala lingvo kutime estas malfacile legebla.
- En formala lingvo oni ne povas sin esprimi libere, sed nur laŭ malmultaj antaŭdifinitaj modeloj.
- Formalaj pruvoj kutime estas tede detalaj kaj longegaj, tiel ke oni pro la multaj detaloj pretervidas la esencon.

Ekzemplo de formala pruvo

Ekzemplo

Γ	$\neg(\varphi \rightarrow \neg\psi)$					(1)
Γ	$\neg\varphi$	$\neg\varphi$			supozregulo	(2)
Γ	$\neg\varphi$	φ	φ		supozregulo	(3)
Γ	$\neg\varphi$	φ	$\neg\varphi$		(2) + monotoneco	(4)
Γ	$\neg\varphi$	φ	\perp		(3,4) + \perp -enigo	(5)
Γ	$\neg\varphi$	φ	$\neg\neg\psi$	\perp	(5) + monotoneco	(6)
Γ	$\neg\varphi$	φ	$\neg\psi$		(6) + \perp -eligo	(7)
Γ	$\neg\varphi$	$\varphi \rightarrow \neg\psi$			(7) + \rightarrow -enigo	(8)
Γ	$\neg\varphi$	$\neg(\varphi \rightarrow \neg\psi)$			(1) + monotoneco	(9)
Γ	$\neg\varphi$	\perp			(8,9) + \perp -enigo	(10)
Γ	φ				(10) + \perp -eligo	(11)

Enhavo

- 1 La matematika faklingvo
- 2 La projekto Naproche**
- 3 Apartaj problemoj
- 4 Rezultoj kaj konkludo

La projekto Naproche

- La projekto **Naproche** estas komuna projekto de la universitatoj de Bonn kaj Duisburg-Essen en Germanujo.
- La projekto studas la matematikan faklingvon.
- Ĝia ĉefa celo estas la evoluigo de **reguligita lingvo** por matematikaj tekstoj kaj realigo de komputila programo, kiu povas
 - aŭtomate transformi la tekstojn en tiu reguligita lingvo en samvalorajn formulojn de kutima predikata logiko per metodoj de la komputa lingvoscienco
 - per tiuj formuloj kaj helpe de aŭtomataj teorem-pruviloj kontroli la logikan senerarecon de la teksto.
- **Reguligita lingvo** estas subaro de natura lingvo, kies vortprovizo kaj gramatiko estas limigitaj por eviti plursencecon kaj tiel ebligi ĝian logikan traktadon fare de komputilo.
- Momente la projekto koncentriĝas pri la anglalingva matematika faklingvo.

La celoj de Naproche

Ni celas ĉefe al du eblaj uz-kampoj de la Naproche-programo:

- Ĝia uzo en universitat-nivela instruado de matematiko: Studentoj povus ekzerci sin per skribado de pruvoj en la reguligita lingvo de Naproche, kaj la programo tiam povus aŭtomate kontroli la ĝustecon de la pruvo.
- Ĝia uzo por alproksimigi la formalan matematikon al la neformala matematiko: Pruvoj en la reguligita lingvo de Naproche povas esti konsiderataj formalaj pruvoj, ĉar ili estas aŭtomate kontroleblaj, sed samtempe ili estas facile legeblaj kaj similaj al kutimaj matematikaj tekstoj.

Ekzemplo de kutima matematika pruvo

- Por komparo de kutima matematika pruvo, formala pruvo kaj pruvo en Naproche, ni montras tri versiojn de la pruvo ke $\sqrt{2}$ estas neracia nombro.
- Kiel ekzemplon de kutima matematika pruvo, mi citas el la verko *An Introduction to the Theory of Numbers* de G. HARDY kaj E. WRIGHT:

Ekzemplo

If $\sqrt{2}$ is rational, then the equation $a^2 = 2b^2$ is soluble in integers a, b with $(a, b) = 1$. Hence a^2 is even, and therefore a is even. If $a = 2c$, then $4c^2 = 2b^2$, $2c^2 = b^2$, and b is also even, contrary to the hypothesis that $(a, b) = 1$.

Eltiraĵo de pruvo en Mizar

Ekzemplo

theorem

sqrt 2 is irrational

proof

assume sqrt 2 is rational;

then consider i being Integer, n being Nat such that

W1: $n \neq 0$ and

W2: $\sqrt{2} = i/n$ and

W3: for i1 being Integer, n1 being Nat st $n1 \neq 0$
& $\sqrt{2} = i1/n1$ holds $n \leq n1$ by RAT_1:25;

A5: $i = \sqrt{2} * n$ by W1, XCMPLX_1:88, W2;

C: $\sqrt{2} \geq 0$ & $n > 0$ by W1, NAT_1:19, SQUARE_1:93;

then $i \geq 0$ by A5, REAL_2:121;

then reconsider m = i as Nat by INT_1:16;

Freek WIEDIJK: The Seventeen Provers of the World

Ekzemplo de Pruvo en Naproche

Example

Theorem. $\sqrt{2}$ is irrational.

Proof.

Assume that $\sqrt{2}$ is rational. Then there are integers a, b such that $a^2 = 2 \cdot b^2$ and $\gcd(a, b) = 1$. Hence a^2 is even, and therefore a is even. So there is an integer c such that $a = 2 \cdot c$. Then $4 \cdot c^2 = 2 \cdot b^2$, $2 \cdot c^2 = b^2$, and b is even. Contradiction. Qed.

Malfaciloj ĉe logikigo de natura lingvo

- La tradukado de natura lingvo al logikaj formuloj ne estas facila.
- Ekzemplo de tio estas la famaj azeno-frazoj:

Ekzemplo

Iu kamparano posedas azenon. $\rightsquigarrow \exists x \exists y (kamparano(x) \wedge azeno(y) \wedge posedas(x, y))$

Se iu kamparano posedas azenon, li batas ĝin. $\rightsquigarrow \forall x \forall y ((kamparano(x) \wedge azeno(y) \wedge posedas(x, y)) \rightarrow batas(x, y))$

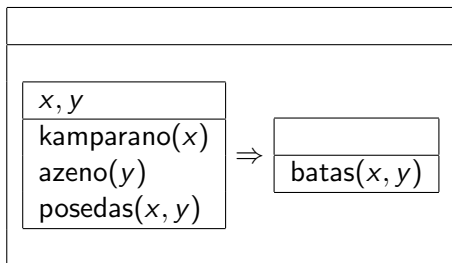
- Nedefinitaj substantivoj (en Esperanto esprimitaj per antaŭmeto de “iu” aŭ simple per forlaso de la difina artikolo) kutime estas tradukitaj helpe de ekzisto-kvantigilo, kiel en la unua ekzemplo.
- Tamen en la dua ekzemplo ili devas esti tradukataj per universalaj kvantigiloj.

Diskurs-reprezentaj strukturoj

- Por solvi ĉi tiajn problemojn, la nederlanda lingvisto Hans KAMP disvolvis la **Diskurs-Reprezantan Teorion**, en kiu oni tradukas tekstojn unue en **Diskurs-Reprezentajn Strukturojn**, kiujn oni poste povas plutraduki en kutimajn logikajn formulojn.
- Diskurs-reprezentaj strukturoj estas logikaj strukturoj kiuj
 - havas precize la saman esprimovon kiel kutimaj predikat-logikaj formuloj
 - estas facile intertradukeblaj kun logikaj formuloj
 - reprezentas la logikan enhavon en maniero pli simila al la natura lingvo, tiel ke ne estiĝas tiaj problemoj kiel kun la azeno-frazoj.

Ekzemplo de diskurs-reprezenta strukturo

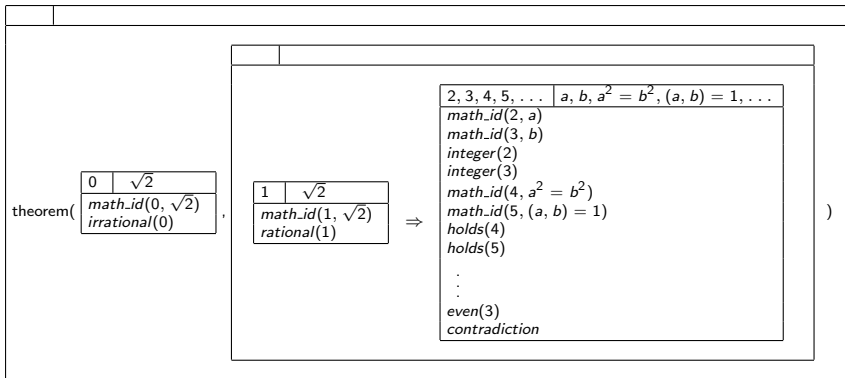
- Oni kutime bildigas diskurs-reprezentajn strukturojn per kesta strukturo.
- Jen la diskursreprezenta-strukturo de la dua azeno-frazo:

Pruv-reprezentaj strukturoj

- Por bone redoni la specialaĵojn de la matematika faklingvo, ni kreis apartan variaĵon de la diskurs-reprezentaj strukturoj, kiujn ni nomas **Pruv-Reprezentaj Strukturoj**.
- Jen kelkaj el la specialaĵoj de pruv-reprezentaj strukturoj:
 - Ili bone reprezentas la strukturajn ecojn de matematika teksto, do ĝian dividon en aksiomoj, difinoj, teoremoj, pruvoj ktp, kaj la hierarĥian strukturiĝon de la pruvoj per enkonduko kaj retiro de supozoj.
 - Ili ebligas distingon inter variantoj enkondukitaj malimplicite en la matematika teksto (kiel a , b kaj c en la pruvo de la neracieco de $\sqrt{2}$), kaj variantoj enkondukitaj implicite en la traduko de natura lingvo al logiko (kiel x kaj y en la logika traduko de la azeno-frazoj).
 - Ili havas apartajn markilojn por resendoj al antaŭaj rezultoj uzataj kiel pravigoj por pruvpaŝoj.

Ekzemplo de pruv-reprezenta strukturo

Aŭtomataj teorem-pruviloj

- Por kontroli la logikan senerarecon de pruvoj, ni uzas **aŭtomatajn teorem-pruvilojn**.
- Aŭtomata teorem-pruvilo estas komputila programo, al kiu oni povas doni logikan problemon en la formo de listo de formuloj uzotaj kiel aksiomoj kaj unu formulo nomata **konjekto**, kiun la sistemo provu prui surbaze de tiuj aksiomoj.
- Estas tri eblaj eligoj ĉe aŭtomata teorem-pruvilo:
 - **Pruvita**: Tio signifas ke la programo sukcesis prui ke la konjekto logike sekvas el la aksiomo.
 - **Kontraŭekzemplo trovita**: Tio signifas, ke la programo sukcesis trovi kontraŭ-ekzemplon, kiu montras ke la konjekto ne sekvas logike el la aksiomoj.
 - **Eltempigo**: Tio signifas, ke la teorem-pruvilo trovis nek pruvon nek kontraŭekzemplon en la tempo, kiun oni donis al ĝi por la serĉado.

La logika kontrolado

- Post la kreo de pruv-reprezenta strukuro surbaze de matematika teksto en nia reguligita lingvo, tiu strukturo estas transdonita al la logik-kontrolilo por kontrolado de ĝia logika senerareco.
- La logik-kontrolilo trairas la pruv-reprezantan strukturon paŝon post paŝo, kaj ĉe ĉiu paŝo tenas en la memoro liston de logikaj formuloj, nomataj **antaŭkondiĉoj**, kiuj reprezentas la ĝis tiam kolektitan matematikan scion.
- Ĉe ĉiu parto de pruv-reprezenta strukturo, kiu reprezentas novan aserton en pruvo, la logik-kontrolilo sendas al aŭtomata teorem-pruvilo logikan problemon, kies konjekto estas tiu aserto kaj kies aksimoj estas la ĝis tiam kolektitaj antaŭkondiĉoj.
- La tuta pruvo estas rekonata kiel senerara se ĉe ĉiuj problemoj tiel senditaj al teorem-pruvilo, ĝia eligo estis “pruvita”.

Enhavo

- 1 La matematika faklingvo
- 2 La projekto Naproche
- 3 Apartaj problemoj**
- 4 Rezultoj kaj konkludo

Analizado de matematikaj formuloj

- La lingvo de matematikaj formuloj mem estas nekredeble riĉa lingvo, daŭre riĉigata pere de difinoj.
- Oni devas klare distingi la kutiman lingvon de matematikaj formuloj, kiu estas neformala lingvo, kaj la formulo-lingvon de difinita logika sistemo, kiu ĉiam estas formala lingvo.
- La sintaksa analizado de matematikaj formuloj estas tre malfacila tasko.

Ekzemplo de malfacileco

Ekzemplo

$$a(x + y)$$

- Se a estas nomo de iu funkcio, tiam oni devas analizi tiun formulon kiel la valoron de tiu funkcio ĉe $x + y$.
- Se a same kiel x kaj y estas nombro, tiam oni devas analizi tiun formulon kiel produkton de a kaj $x + y$.
- Do la sintaksa analizado de matematikaj formuloj dependas de informoj, kiuj estis donitaj antaŭe en la teksto, eble per naturlingva esprimo.
- Kontentiga solvo al ĉi tiaj problemoj estas la plej nova rezulto de mia laboro ĉe Naproche, kies realigo en la programo ankoraŭ ne estas finita.

Kunigaj kaj disigaj interpretoj de multenombro

- Substantivoj en multenombro povas havi kunigan aŭ disigan interpreton:

Ekzemplo

Tri viroj portis pianon.

- Ĉi tiu frazo povas aŭ signifi ke tri viroj kune portis pianon (en unusola porto-ago), aŭ ke estis tri apartaj porto-agoj, ĉiu kun alia viro portanta pianon.
- La unua nomiĝas **kuniga interpreto** kaj la dua **disiga interpreto** de la multenombro.

Multenombro en matematiko

- En matematiko ekzistas kaj kunige kaj disige interpretendaj uzoj de la multenombro:

Ekzemplo

La linioj L kaj M estas paralelaj.
2 kaj 3 estas primoj.

- Tamen en matematiko apenaŭ aperas uzoj de multenombro kiuj estas kaj kunige kaj disige interpreteblaj kaj tial dusencaj.
- Mi disvolvis algoritmon por Naproche, kiu decidas, ĉu iu uzo de multenombro estas interpretinda kunige aŭ disige.
- La rezulto de ĉi tiu algoritmo preskaŭ ĉiam koincidas kun la natura interpreto de la multenombro.

Enhavo

- 1 La matematika faklingvo
- 2 La projekto Naproche
- 3 Apartaj problemoj
- 4 Rezultoj kaj konkludo**

Ĝisnunaj rezultoj

Ni tradukis diversajn matematikajn tekstojn al nia reguligita lingvo, kaj kontrolis ilin per nia programo:

- Nia ĉefa testo-teksto estas la verko “Grundlagen der Analysis” (“Fundamentoj de la analizo”), de kiu ni tradukis kaj sukcese kontroligis ĝis nun unu kaj duonan ĉapitrojn.
- Ni ankaŭ elprovis nian sistemon ĉe la klasika verko “Elementoj” de Eŭklido:
 - Liaj pruvoj ofte dependas de geometria intuicio.
 - Por havi logike senmankajn pruvojn, oni devas aldoni multajn aksiomojn.
 - Sed tiam, pro la multeco de la aksiomoj, la aŭtomataj teorem-pruviloj en multaj okazoj havas malfacilaĵon trovi solvojn al la problemoj senditaj al ili.
 - Tial la logika kontrolado de la Elementoj per nia programo ankoraŭ funkcias nur por etaj fragmentoj de ĝi.
- Aldone ni havas diversajn mallongajn testo-tekstojn, ekzemple pri aroteorio kaj grupoteorio.

Konkludo

- La matematika faklingvo havas interesajn ecojn, kiuj apartigas la komputlingvosciencan analizadon de matematikaj tekstoj disde aliaj uzoj de la komputa lingvoscienco.
- Kadre de la projekto Naproche ni evoluigis (kaj pluevoluigas) reguligitan version de la matematika faklingvo (angla).
- Nia programo Naproche povas analizi tekstojn en tiu reguligita lingvo per komputlingvosciencaj metodoj kaj kontroli ilian logikan senerarecon helpe de aŭtomataj teorem-pruviloj.

Dankon pro via atento!

`http://www.naproche.net`